

Möödus jälle üks vaheldusrikas suvi

Eesti suvi on päev kehva suusailma ning 91 päeva kuumust, jahedust, põuda ja vihma – vähemalt nii oli tänavu.

Õigis läheneb vääramatult – seda näitab nii loodus, kus puude võrassa lisandub tasapisi värvikirevust, koristamisel põllud kui ka värsked saated teleris. Kas kõige sellega ongi suve nukker lõpp käes – nii küsisid paljud, kui augusti lõpp jahedamaks keeras.

Tõepoolest, suvi algas jahedalt ja niisamuti see ka lõppes. Põnev oli aga see, et ilmataat otustas lõikuskuu 25. päeval liituda nn jää-ämbri kampaaniaga ning kallas neli päeva Eestile kaela külma vihmavett. Ainult et see tegevus polnud põrmugi heategevusliku iseloomuga, vastupidi, põllud said veelgi märjemaks ja inimesed tusesemaks.

Kasukaga suvesse

Juuni algul jagus suve tosina päeva ümber. Edasi tuli tahtmatult pähe setu vanasõna: suve armas-

tab see, kel kasukat pole. Seda viimast tundus vaja minevat 17. kuupäeval, kui mitmel pool sadas maha tõeline lumevaip. Õnneks väga lühikeseks ajaks.

Jaanilaupäeval meenutas ilm septembri lõppu – nii Tallinnas kui ka Võrus oli ööpäeva keskmine õhutemperatuur 9 kraadi ümber. Kuusikul märgiti isegi öökülma. Lõkktulede ääres võis lendlemas näha üksnes väheseid külmetavaid sääski.

Esimese suvekuu keskmine õhusoo oli keskmisest jahedam 1,3 kraadi võrra, vihmaga ületati normi aga poolteisekordselt. Rahvas küsis sünoptikutelt karmilt: “Millal lõpeb see juunipakane?”

Märksa kenamini algas juulikuu – laulupidu jäi omadega päris kuivale! See-eest sai mulkide pealinn kõva paduvihma kaela, poole tunniga tuli alla ligi 25 mm vett. Saartel jäi maapind päris kastmata, Sõrve sai kogu kuu vältel ainult 8 mm vihma, põua üle hakati kurtna ka mujal. Lõuna-Eestis hakkasid kuivama tiigid ja kaevud. Eks süüdi omajaga oli ka lumevaene talv.

Kuumaks – Eesti mõistes muidugi – läks ilm täpselt kuu aega pärast jaanipäeva. Lehtedes kirjutati juba: “Karta on isegi 34kraadist hingematvat põrgukuumust!” See saabus 4. augustil, kui Lääne-Nigulas mõõdeti suve tippsoojuseks 33,5 °C.

Eestis peetakse ametlikult inimese tervisele eriti ohtlikuks ööpäeva maksimaalse õhutemperatuuri püsimist +30 °C ja kõrgemal viie või enam ööpäeva vältel.

Kõige pikem kuumalaine on meil olnud 2010. aastal – seitse päeva jutti. Tänavu oli selline aeg Lääne-Nigulas juulis kuus päeva ning augustis neli päeva. Kolm päeva hingetõmbeaega kraadipaari madalama soojaga rikkus ametliku rekordipüstitus.

Tuli nagu ämbrist

Varsti pärast kuumalainet algasid sajud, mis segasid lõikuskuul lõikust. Pärnu sai uueks kuu sajurekordiks 208 mm, kogu Eesti keskmiseks arvutati keskkonnaagentuuris aga 124 mm. Täpselt pool kogu suve keskmisest

Õige suvi algas tänavu alles kuu aega pärast jaanipäeva. Pildil Kuremaa järve rand.

vihmahulgast tuli alla peamiselt augusti kahe viimase dekaadiga.

Veel suviseid ilmaarve. Kliimaatiline suvi lõppes sisemaal 28. augustil – siis langes ööpäeva keskmine õhutemperatuur, karta on, et püsivalt, alla 13 kraadi. Suvekuude keskmiseks õhutemperatuuriks arvutati 16,8 °C (norm ehk pikaajaline keskmine on 15,7), juuli oli

normist 2,9 ja august 1,7 kraadi võrra soojemad, juuni 1,3 kraadi jahedam. Vihma saadi 248 mm (norm 209). Päikest nägime pea täpselt normi jagu, keskeltläbi, muidugi.

Nii et kokkuvõtteks võiks koolilapse kombel ka tänavu öelda: oli ilus põnev suvi.